■ Comunicat de premsa ■

El Parc Natural de Cap de Creus registra aquest hivern 1.665 ocells aquàtics, prop de 400 més que l'any passat

- **L'últim cens hivernal d'aus aquàtiques, elaborat el passat mes de gener, ha permès comprovar l'afectació en les poblacions d'aus de fenòmens climatològics adversos com els del temporal Filomena i també fenòmens globals com el canvi climàtic**

- **El temporal atrau espècies escasses a nivell local com un exemplar de remena-rocs, un fraret i una calàbria agulla**

- **Un hivern més el Cap de Creus es consolida com un dels punts amb major presència de baldriga mediterrània**

L'últim cens d'aus aquàtiques hivernants del Parc Natural de Cap de Creus, mostra un augment d'exemplars respecte l'any passat de prop de 400 exemplars. Així, enguany s'han registrat un total de 1.665 ocells, enfront dels 1.279 de l'any passat. Es tracta del 19è cens que es du a terme al parc, amb el suport de personal tècnic, el Cos d'Agents Rurals i en coordinació amb el Servei de Fauna i Flora del Departament de Territori i Sostenibilitat. L'especial geografia del parc fa que el mètode de cens sigui diferent del de la resta de

Catalunya, amb recomptes amb embarcació per tot el litoral del parc, complementats amb observació des de la costa i a les zones humides de l'espai protegit i rodalies més immediates. També s'han obtingut dades del portal Ornitho.cat, gestionat per l'Institut Català d'Ornitologia, i que es nodreix amb dades introduïdes per persones afeccionades als ocells, un exemple de ciència ciutadana a Catalunya. Les característiques del parc, ben endinsat a l'extrem nord de la costa catalana dins el mar, el converteixin en un bon observatori i termòmetre de l'evolució de la fauna litoral i marina catalana i Mediterrània.

Enguany, les condicions meteorològiques adverses del gener, amb el temporal Filomena, han contribuït a alguns dels fenòmens observats durant el cens. Entre ells la presència de tres espècies difícils de veure al parc natural. Es tracta del remena-rocs (*Arenaria interpres*), amb un exemplar a l'illa Messina de Cadaqués; el fraret (*Fratercula arctica*), amb un exemplar a la badia de Montjoi, i la calàbria agulla (*Gavia arctica*), amb un exemplar en vol cap al nord per davant de la Punta de Cap de Creus. Aquestes espècies són regulars a d'altres llocs de Catalunya, però la seva observació a la costa del Cap de Creus és remarcable a nivell local.

Una altra dada destacable que ha aportat la prospecció de la línia litoral és la recuperació de la població de corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*), amb 54 exemplars, enfront dels 47 del 2020 i 43 del 2019. Es tracta de la xifra més alta dels últims anys registrada al parc. És una espècie que està registrant una davallada continuada els darrers anys a Catalunya per causes lligades al canvi climàtic i a l'evolució de les poblacions a les seves zones de cria del nord d'Europa.

L'espècie més nombrosa, però, és el gavià argentat (*Larus michahellis*), amb 1.197 individus, més de 300 més que l'any anterior. Amb tot, encara continua per sota dels nivells registrats el 2019, quan la població va arribar als 1.447 exemplars, o inclús anys anteriors, amb xifres més elevades (1.498 el 2015, 1.564 el 2014, 1.599 el 2013, 1.427 el 2012, 1.843 el 2011 i 1.499 el 2010). Així, malgrat aquests darrers ascensos, la tendència a la baixa de l'espècie segueix

present a Cap de Creus durant l'hivern. Durant alguns anys anteriors el recompte va ser superior als 2.300 exemplars, fet que s'enquadra en la dinàmica poblacional catalana. I és que les poblacions nidificants baixen, perquè ja no poden dependre tant dels abocadors per buscar aliment, i perquè també arriben menys gavians de poblacions de més al nord pel canvi climàtic o efectes locals. Precisament, el temporal de fred del gener podria haver invertit puntualment aquesta dinàmica i haver provocat aquesta lleugera variació, com amb el corb marí gros.

Les espècies per les quals el litoral del Cap de Creus esdevé un refugi de rellevància mundial segueixen presents a l'hivern al parc. Es tracta de les amenaçades baldrigues. N'hi ha dues a l'hivern: la baldriga mediterrània (*Puffinus yelkouan*), amb 224 individus, 48 més que l'any passat, i la baldriga balear (*Puffinus mauretanicus*), classificada en perill d'extinció. Es tracta d'unes espècies marines que troben en aquest indret un bon lloc d'alimentació i hivernada a causa de la productivitat de les seves aigües. Al Cap de Creus novament s'hi ha detectat un nombre prou elevat d'aquests procel·lariformes. Tanmateix, els 18 exemplars de baldriga balear és un dels registres més baix al parc els darrers anys, i s'atribueix als desplaçaments de l'espècie per alimentar-se a altres indrets del litoral ibèric, on sí ha estat present en bon nombre a la cerca del peix blau del que s'alimenta.

Finalment, les especials característiques geogràfiques i del fons submarí de Cap de Creus fan que sigui un bon indret per a l'observació i gaudi d'espècies com mascarells, paràsits, gavinetes de tres dits i baldrigues durant l'hivern i en les migracions.

5 parelles de corb marí emplomallat amb niu

Encara que no és l'objecte principal de l'estudi, aprofitant el cens d'ocells marins, la prospecció del litoral ha permès detectar un mínim de 5 parelles nidificants de corb marí emplomallat (*Phalacrocorax aristotelis sp. desmaresti*), covant als nius de Cap Norfeu i sector sud del parc, a més de moltes altres parelles ja establertes, a punt per a niar. Es tracta d'un ocell propi del mar Mediterrani que en tot Catalunya cria només en litorals rocallosos de l'Empordà i la Selva. Cal destacar que de nou es confirma l'activitat als territoris de zones on fins l'any 2017 no hi criava, com és la Punta de la Figuera. Hi ha indicis de què la temporada nidificant d'aquesta espècie es podria estar avançant a Catalunya.

També s'han observat exemplars de rapinyaires com el duc (*Bubo bubo*), l'àguila cuabarrada (*Aquila fasciata*), el falcó pelegrí (*Falco peregrinus*), l'aligot (*Buteo buteo*) i el xoriguer (*Falco tinnunculus*) als seus territoris de nidificació habituals. També dos exemplars de pela-roques (*Tichodroma muraria*), un ocell pirinenc molt escàs a Catalunya que acostuma a hivernar en baix nombre als penya-segats empordanesos.

Annex:
Resultat detallat del cens

Espècie (nom català)	Total 2019	Total 2020	Total 2021
Ànec collverd	4	0	0
Cabussó collnegre	2	0	0
Cabussó emplomallat	0	1	1
Calàbria agulla	0	0	1
Corb marí gros	43	47	54
Corb marí emp.	43	40	33
Mascarell	7	11	12
Baldriga balear	70	9	18
Baldriga mediterrània	448	176	224
Baldriga no identif.	32	64	12
Bernat pescaire	3	0	0
Martinet blanc	3	3	1
Becada	2	3	3
Xivitona	1	0	1
Remena-rocs	3	0	1
Polla d'aigua	3	2	1
Fotja	0	2	0
Gavià argentat	1447	858	1197
Gavià fosc	0	0	2
Gavina riallera	90	36	60
Gavina capnegra	6	1	1
Gavineta de tres dits	3	4	1
Xatrac bec-llarg	24	19	33
Paràsit gros	1	1	1
Mussol emigrant	1	0	0
Gavot	0	1	6
Fraret	0	0	1
Blauet	1	1	1
TOTAL	**2.237**	**1.279**	**1.665**

4 de febrer de 2021

Oficina de Comunicació i Premsa
Departament de Territori i Sostenibilitat
premsa.tes@gencat.cat
93 495 82 34